

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ що Середы и Суботы (крѣмъ рукоихъ святъ) о 4-58 годикъ по полудни.
 Редакція и администрація подъ Ч. 15 плицъ Маріинскій.
 Экспедиція для мѣстныхъ предплативъ уряджена въ друкарни Т. Шевченка (улиця Крива Ч. 2 на 1-ймъ поверѣ).
 Всѣ явоты, посылки и рекламации належить пересылати подъ адресомъ: редакциі и администрациі „Дѣла“ Ч. 15 плицъ Маріинскій.

Предплата на „Дѣло“ стоить на цѣлѣмъ рокѣ . . . 8 зр. на пѣтъ року . . . 4 зр. на чверть року . . . 2 зр.
 Предплату належить пересылати франко (наилучше почтовымъ переканомъ) до: Администрациі час. „Дѣло“.
 Оголошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. а. в. бѣтъ одной строчки печатной.
 Рекламациі неспечатаня вѣднѣтъ бѣтъ порта.
 Рукописи не звертаются тѣлько на попередне застереженяе.
 Поодинокое число стоить 10 кр. а. в.

Впр. пос. О. Озаркевичъ передъ своими выборцами.

Гадка поднесена своего часу въ нашѣй часописи, чтобы нашѣй послѣмъ скликали своихъ выборцевъ и дали имъ справу зъ своей посольской дѣятельности, — сталося на конецъ дѣломъ. Нашъ трудолюбивый посолъ и знаменитый патриотъ Впр. О. Озаркевичъ першій старіуку передъ своими выборцами и тымъ давъ наилучшій доказъ, якъ совѣстно понакае свѣдѣній посольскій обовязокъ, якъ широ бажае, чтобы жежи Русинами розбудилось повне житіе политичне, чтобы жежи выборцами а послами завязалась тѣсна звязь оперта на непосредныхъ отношеняхъ, на довѣрїю и ширѣй взаимности. Важности сего факту не потребуемо пояснати — самъ фактъ говоритъ за себе. Бѣтъ се зоря нового звороту въ нашѣмъ политичномъ житію, новой красивой будущности нашон. Впр. О. Озаркевичъ ступивъ на нову дорогу и давъ свѣтлый примѣръ для всѣхъ друтихъ послѣдѣ нашихъ. Сею дорогою выдигнемся зъ рѣвнодушности и оспалости; сею дорогою и становиме самого посла набирае нового важного значеня. Повне довѣрїе высказане выборцами Впр. О. Озаркевичю надасть ему новой силы до успѣшного дѣлана, а всѣ будутъ знати, що его устами справдѣ промовляе рускій народъ. Застерѣгаючи собѣ еще вѣднѣше вернути до сего многоважной справы, подаемо тутъ справозданье о скликаню выборцевъ Впр. О. Озаркевичемъ. Зъ Коломыѣ пишуть намъ:

Посолъ до думы державной зъ меншихъ посѣдствій для повѣтовъ Коломыѣ-Боссебѣ-Снятинъ. Впр. О. Озаркевичъ скликавъ своихъ выборцевъ зъ повѣту коломыѣского до Коломыѣ, щобъ передъ

ними здати справу зъ своей дѣятельности въ думѣ державной бѣтъ початку новой каденциі до теперъ. Высокопочтенный посолъ нашъ скликавъ передъ тымъ такожъ и въ Коссовѣ своихъ выборцевъ въ той самѣй цѣли и гадае такъ само и въ Снятинѣ поступити. Хорошій се обявъ нашого политичного жита. По разъ первый стае посолъ рускій передъ народъ нашъ и выказуе лично, що для сего народу здѣлавъ а що знову мимо и ширшон воля не далоса зробити. Кобы то за примѣромъ О. Озаркевича и другій рускій послѣмъ побѣшли (шп. Ковальскій и Кулачковскій) а народъ нашъ побачивъ бы, що выбравъ собѣ правдивыхъ заступниковъ, котрѣ о его добро дбають и не давъ бы на будуще обмановатисъ при новыхъ выборахъ и не выславъ бы не покликаныхъ до своей обороны людей. На сей зывъ О. Озаркевича збѣшлося въ сали ратушевѣй о 2-гѣй годикъ бѣльше якъ 60 выборцевъ селянъ и кѣльканицѣ зъ интеллигенциі именно священники. Явились на се народне збране ажъ два комисарѣ зъ староства, но не знаемо чи приватно чи урядово, а подѣ ратушемъ уставлено будытобы для безчечества и удержаня порядку кѣлькохъ жандармѣвъ.

О 2½ год. явился самъ посолъ въ сали и откравъ збране короткою промовою до выборцевъ зверненою дякуючи за довѣрїе въ давнѣйшѣй и теперѣшнѣй каденциі въ нѣмъ положене а заразомъ обявлявъ цѣль збору и попросивъ собѣ выбрати предсѣдателя и секретаря. На предсѣдателя збору покликали выборцевъ О. Коблянського пароха мѣстцевого а на секретаря О. Крушельницкого. Высокопочтенный нашъ посолъ въ повторагодинной мовѣ переходивъ по ряду всѣхъ справы думы державной, въ котрыхъ самъ бравъ участь. Въ загалѣ выказавъ нашъ посолъ, що съ жадною партїєю въ думѣ

державной не пязався и попиравъ туоу тѣлько сторону, котра узглядяла добро руского народу. Селяне уважно слухали словъ своего посла и выразили свое велике задоволеняе окликомъ „славно! славно!“; коли почувли, що ихъ представитель въ думѣ державной противъ подвысшена податку грунтового выступивъ. Сельскій выборцевъ выразили свое негодованяе дознавшись бѣтъ своего посла, що буде введена нова такса войскова призначена для тыхъ, що въ войску служити не можуть. Селяне сказали: „нехайбы платили таксу тѣ, що выкручуются зъ войска, но за що тѣ мають платити, що не зъ своей воли свободной бѣтъ службы войсковой?“ Згадавъ нашъ посолъ жежи иншими, що попиравъ правий жаданя Чехѣвъ противъ покривдженя зъ стороны Нѣмцѣвъ для того, що и у насъ въ нашѣмъ краю нашъ народъ майже всюду утиску дознае. Говоривъ далше о своѣй резолюциі внесенѣй въ думѣ державной, чтобы на будуще при выборахъ правительственный органы до выборовъ не мѣшались и въ свободной голосованю выборцамъ не перешкадали. Згадавъ оттакъ за диспозиційный фондъ, противъ котрого рускій послѣмъ голосовали, понеже той фондъ правительство обернуло при послѣднихъ выборахъ на некористъ Русинѣвъ. Заклчиивъ нашъ посолъ свое справозданье упевненьемъ, що съ Нѣмцями николи тривати не буде, понеже пересвѣдчився въ попереднѣй и давнѣйшихъ каденцияхъ, коли то нѣмецка партія въ думѣ державной верховодила, що тѣи школи Русинамъ добраго не зробили и що въ будучности бѣтъ нихъ мало а може и ничего надѣятиса не можна. Тѣлько категоричного высказавъ нашъ посолъ выборцамъ що до становнця своего политичного въ думѣ державной. Щобы довѣдатиса бѣтъ выборцевъ акон

политики далше має держатиса звернувся до нихъ съ заштаньемъ въ той справѣ, а выборцевъ освѣдчили слѣдующе: выборцевъ линають далшу дѣятельность свѣтлой розвазѣ посла самого, и мають повне довѣрїе, що Впр. О. Озаркевичъ якъ доси такъ и на далше поведе справу въ хосѣ руского народу. Нашъ посолъ не доставъ про тое жадного выразного порученя бѣтъ своихъ выборцевъ. Знаемо тѣлько певного, що не присодинится до лѣвнѣвъ, але чи до правнѣвъ приступитъ залежитъ бѣтъ его власной воли. На кождый способъ приступившы нашъ посолъ съ другими рускими послами до правнѣвъ подѣ певными тѣлько условїями и застереженями. Передъ заклчиеньемъ збрана интерпелювавъ о. посла выборцевъ п. Агонсовичъ въ кѣлькохъ дуже важныхъ справахъ, жежи иншими о продажности голосѣвъ при выборахъ, о перѣвнѣй тарифѣ на желѣзницяхъ, о надужитю при выдаваню знижена цѣны билетѣвъ для переѣзду пассажирѣвъ, а въ концѣ поднѣвъ, чтобы Впр. О. Озаркевичъ постарався о знесеняе несправедливон ухвалы рады школьной красивой що до замкненя руской паралельки при школѣ вправѣ во Львовѣ. Панъ Агонсовичъ зложивъ новый доказъ своей ревности для руской справы, що рускій народъ отвѣтно цѣвнати николи не перестане. На тѣмъ заклчиено збране выборцевъ коломыѣскихъ.

Gazeta Iwowska.

Мы вже не разъ звертали увагу на тоа, якъ поступае „урядова“ Gazeta Iwowska выглядомъ Русинѣвъ. Нашѣй мусимо шовъ вернути до сего предмету, такъ якъ Gaz. Iwov. очевидно не думае зализити своей подетупной тактики и тенденциности.

Walka Rusinów z Rusinami.

Napisał Zbigniew Polanin. Cena 30 ct. Lwów 1880. Мала VIII-ка, стор. 31.

Тая брошура выстала на свѣтъ въ книгарняхъ львовскихъ и шумно оголошена анонсами въ польскихъ гаветахъ, выключаячи „Gaz. Iwowsk“—он, мусѣмъ зацѣвнати кождого читающего Русина. Кождый розцѣвнѣвшись, о нѣкой себѣ „борѣ Русинѣвъ съ Русинами“ толкуе „борѣ Русинѣвъ съ Русинами“ толкуе Zbigniew Polanin, вступивъ до книгарнѣвъ и за маленку брошуру, котра не понаша коштовати бѣльше 10-ти крейд, выпустивъ 30 кр. Розвернувши окладку, дождивши цѣвнати Русинѣвъ, що то суть (Ważę nad broszurą: Polityka Polaków względem Rusi). Русинѣвъ подумавъ собѣ: „Тяжѣ цѣвнати!“ Наше поствалене мотъ: Audiat ut altera pars. Русинѣвъ подумавъ: „Дуже добре!“ Наше читавъ: Скуму досѣдъ przeznaczony na wydatki wzzielenia Korca Unji lubelskiej we Lwowie Русинѣвъ дождивши, даи чого то бѣтъ шалити три разы бѣльше, якъ належало бы. Бѣтъ инше читавъ: (Wszelkie prawa zastrzeżone). Русинѣвъ подумавъ: „Мусѣтъ бѣтъ дуже дорожочине содержанье, коли авторъ такъ застерѣвѣ собѣ всѣ права“. А на самѣмъ началу прочитавъ Русинѣвъ: „Zeszyt I i podumawъ собѣ: „Се тѣлько початокъ японѣ бѣлшой студїи“. Того жото въ окладку не мѣгъ добанатиса. Пришѣвъ брошуру до дому, прочитавъ до кѣнця и пересвѣдчивши, що брошура написана дуже прихильно для Русинѣвъ,

бо — въ цѣлѣй брошурѣ не ма и одного слова про Русинѣвъ; цѣвномъ такъ само якбы книгаръ на исторїи бѣлшійной давъ заголовный листъ: „Борѣ математики съ математикомъ“. Ну, але предѣвъ чимъ въ друкованю тыхъ 31 сторнѣвъ. Розумѣши, задруковано тыхъ 31 сторнѣвъ. Чимъ же? Веѣмъ и ничимъ. Якъ жежи то може бѣтъ: веѣмъ и ничимъ? Дячогонъ нѣ, може бѣтъ а для лучшего порозумѣния дамо и примѣръ: нѣкъ бы, бачите, при Piekarskim на шѣкѣхъ бѣвъ воставивъ стенографѣ, котрый бы шѣрно списувавъ все, що Piekarski на шѣкѣхъ рѣвѣ, то за пять минутъ настенографованѣвъ тѣлько мудростїй, що изъ равъ выстало бы на брошуру о 31 стор. друку и мѣгбы безпечно дати той брошурѣ заголовный: „Walka Rusinów z Rusinami“. Нашѣ авторъ и. Zb. Polanin зачинае свою студїю о борѣ Русинѣвъ бѣтъ того, що „człowiek rodzi się tylko człowiekiem, nie należącym do żadnej narodowości“ а „główną przyczyną wytworzenia różnych narodowości i języków, był brak dróg komunikacyjnych“, теперъ жежи вѣднѣмъ суть комунікациі, коли „język rozwija się przez alfabet“ (стор 7), коли „rozwija się wojskowość“ (ibid), коли народы стѣвнѣются „narowietrznie, balonami“ (ibid.) то инше „różnice zaściankowe ściegają się“ и невадного инше буде одинъ а инше для всѣхъ народѣвъ, такъ инше „mnogość języków jest zawadą dla postępu“, бо „jaka korzyść jeżeli się wie, że pies nazywa się w innej okolicy chień, Hund, kutia, pes“? П. Zbigniew дуже тѣшитѣвъ, що инше въ работѣ зачывъ „wszech-

światowy“, що Іама бѣде значити „доброту“ а мала „здѣтъ“ и що о томъ всевѣтнѣмъ языкѣ мала бѣтъ инше розправа въ Gartenlaube, бѣтъ котро и оцѣвнѣвъ и здержуеся (sic!) а за тое учитъ, що римскій народъ выдавъ „Romulusa (а Remusa иб?) Licurga (!) Cicerona“ а россійскій „Murawiewa-Wiesza-tiela“ и „testament Piotra Wielkiego“. Оттакъ агадае авторъ о выборахъ Озенгайма (въ Сучаѣхъ) и пытае, кто бѣвъ „кумомъ“ при крещеню „безпосредныхъ выборцевъ“, по тѣмъ переходить до Мойсея, а оттакъ бѣтъ стор. 16—20 розбираючи пытанье „Czy będzie Polska“ доказаю, що „Rosya dziś popełnia bezprawia z sumieniem ludzkim na ziemi“. На стор. 21 говорить о Англіи въ звязи съ Индіями и Зулусами и приходить до того высвѣдку, що „każden naród ma pewną misją do spełnienia“, въ чого выводитъ, що Россія не має жадной мисїи повнати. Подавши коротеньку згадку о Геронѣ, именно застарѣвшемъ, що бы то було, инше Геронѣ отжигивъ, и признавши, що и мѣжи россійскимъ народомъ суть честнѣ вынѣтки и пр. такъ Пестлѣ, Герценѣ и т. д., переходить авторъ до пытаня, чи и на планѣтахъ жыють россїанѣ, инше, люде „lub jeszcze doskonalsze istoty“ (стор. 27). Авторъ опираючися на спектральной анализъ твердить, що тѣ сотворѣни на планетахъ суть: тѣмнѣ, тенѣи и водатнѣ. Подавши инше въ брошурѣ посла Гапанера уступѣ о отношеняхъ въ Афрацѣ и пр. въ Baghimі и замудумавшише розумови Стенсона, творця наилучшой „locomotywy“,

котра „działa ślepo a czasem szkodliwie“ приступая авторъ до полемики съ о. Стеѣ. Качаломъ и такъ говорить: „Przypatrzysz się pracy pszczoł i pretensjom dronów naszego ula ziemskiego, a zapuszczając się nawet w tajemnicze sfery nadziemskie, widkiem wszechpotęgi i rozumu stwórcy oświecenia, pomimo woli niejako psalm zachwycenia zanuciwszy, chociaż nie brałiśmy święcenia kapłańskiego jak ksiądz St. Kaczala, — możemy teraz wrócić do naszej komórki w ulu, do naszego zaścianku i urobiwszy sobie zdanie, niejako miarę jednostkową, począć wymierzać nasze granice sporne, nasze lisy i pasowyska t. j. przypatrzeć się naszej domowej sprawie tak zwanej polsko-ruskiej“ (стор. 29.) Згадавши подѣ конецъ одрѣ Фр. Смольцѣвъ, котрый на концѣ унїи Литовскон майѣ позатыкати инше хоругву, и о Пыланѣвъ, иншеитъ авторъ вѣднѣемъ, чтобы кто тѣлько инше свѣднѣвъ на конецъ подѣ знаменемъ „унїи всѣхъ народѣвъ“. „Koniec szczęści pierwej Walki Rusinów z Rusinami“. Зъ поданого коротко содержаняе може кождый пересвѣдчитиса, инше то тая „мудрѣсть Zbigniewa-Piekarskiego на шѣкѣхъ“, якъ то розбираеца „sprawa polsko-ruska“! И то не одинокій случай, чтобы такъ сухѣ дубѣ вѣднѣвъ въ имени рѣшени польско-русского пытаня. То есть шѣрнѣйшій шорѣвъ всѣхъ праць польскихъ на тѣмъ поам.

К. Ле—й

Нова асекураційна регулятива.

(С.) Вестникъ законныхъ державныхъ. (Ч. 38) оголошує 26. л. серпня с. р. нову регулятиву для асекурації. Понеже справи асекурації посередньо або безпосередньо обходять майже всіх наших читателів, для того підвезь для поорієнтованих із тої многоважної справи статію часопису "Rebim".

Самі розпорядженнємъ министерства справъ внутршнихъ, справедливости, торговлі и селару із д. 18. н. ст. серпня 1880 обв'язана постановою із справъ концессіюванихъ и державного надзору асекурацій, а именно для асекурації, щоб асекурації точно сповняли приняті на себе зобов'язання и щоб оберегти інтереси забезпеченыхъ.

Тому регулятивною починає ршучий аворотъ із дѣл асекурацій австрійскихъ, на дѣл державнихъ и, которого такъ було треба, щоб промыслъ асекураційной оперти на правдивыхъ основахъ, и скільки можна охоронити людидьбѣ отъ безсовѣстного вывезуванн, котре власне на томъ полѣ такъ широко и боярсно практикувалося. А веснѣ еще кождий най стержеся, бо и державний надзоръ не може охоронити отъ певнихъ евенуальностей, хочъ нимъ будуть займатися шкитий фаховий людѣ и технично образованій практики. Однакомъ нова регулятива асекураційна, котрою людидьбѣ може бути довольна, вышюване велику недостатку вышого законодавства и тымъ хочъ початокъ зроблено, щобъ законодавство асекураційне попередити на творду дорогу.

До наведеного розпорядженнє додано справодливѣ мотивуюче, котре справу достаточнѣ поясняє и тому его тутъ наводимо із цѣлюсти.

Може вникъ поле экономичного жити не може выказати із послѣднихъ десятихъ лѣтъ такъ скорого розвою и такъ великого процвѣту, якъ асекурація. Забезпеченнє заключеній лишь съ австрійскими асекураціями выносило до конца 1878 із забезпеченно на житнѣ около 350 миллионѣ р. а із забезпеченно шкоды огневыхъ, градовыхъ, транспортныхъ и т. н. надъ 6 миллиардѣ р. ан. Та ледво и на якѣмъ иншѣмъ полѣ державнѣ законодательство при такѣмъ розвою такъ задержалося, якъ власнѣ въ дѣл асекураційныхъ. Главкй для иншнихъ обстоятельствъ, вже недостаточнѣ постановы загального кодексу цивильного творить право материльне, а загальнѣ нормы о старшешныхъ и акційныхъ товариствахъ, право формальне для руху асекураційного; спеціальныхъ нормъ, отпovidныхъ прирѣдѣ и властивостямъ дѣл асекураційныхъ, доси не було. Трудидьбѣ траговати такъ економизовану матерію, оперту перешаю на математичныхъ и техничныхъ комбинаціяхъ и совѣтъ не вышпену въ себѣ а щоразъ вѣростаючу, недостатка отпovidныхъ, для ширшихъ кругѣвъ присутныхъ поучаючихъ ибдучинковѣ и отпovidныхъ аналгогѣй ил иншихъ законодательствъ, із томъ вглядѣ такожъ недостаточныхъ, наконецъ стремленнѣ до обмеженн державной ингеренціи на полѣ экономичномъ — все тогъ влозилося развожъ, що доси малельмо лишь дѣл нормъ, котрѣ спеціальнѣ отпovidнѣ до дѣл асекураційныхъ. Найвыше постановленнѣ 5. адолиета 1859 австрійск державныхъ органахъ повдвортнѣмъ усѣщине и точнѣ надворованнѣ асекурацій, а розпорядженнѣ министерствѣ 23. адолиета 1860 Ч. 22. 462 поучнѣ правительственныхъ комисаріяхъ, о твореннѣ асекураційного фонду и влннѣмъ орудоватн. Однакъ се поученнѣ опазалось ил практичнѣмъ безсовѣстнѣмъ и тому тымъ больша була потреба новой регулятивы. Потребѣ та опазалась именно по р. 1873 конечною, коли вывѣнчана идея случая, котрѣ могли наколибати до асекурацій и сиропадити по часті часовой ихъ упадокѣ. Администрація державна мала отже подобную причину подумати надъ тымъ, якъ уравнивалити дѣла асекураційной, разъ щобъ близше означити стѣновнѣ державного надзору, а другѣ, щобъ влѣзнути на еврѣннѣмъ и ревалд австрійскихъ асекурацій. До того могла буде дѣйти двиннѣмъ дорогою: або дорогою законодавства або дорогою управленнѣного надзору державного.

Правительство ршнвалось передовѣтъ иступити на ту другу дорогу. Не вѣдннѣмъ совѣщнѣ, що влѣзннѣмъ асекураційного булобы выше поставленѣ пѣтѣннѣ майтѣннѣмъ и найуспѣшнѣмъ ршшенѣ. Треба однакъ признати, що законъ асекураційной, твореннѣ такъ обявннѣмъ и труднѣмъ оператѣ, що до его перевѣднѣмъ потреба довшого часу, а тымъ часомъ не омигнулось вышннѣмъ цѣлѣ. А із дорожъ надзору державного можна дннѣмъ едѣлати, що тымъ часомъ може холь и части вѣрннѣмъ управленнѣннѣ и сконсидировати дѣла асекураційной. Власнѣ ил дѣлахъ асекураційныхъ, котрѣ часто

дотыкають интересѣвъ цѣлыхъ генераций, а ваднѣ своихъ властивостѣй для поодинокихъ людѣй суть по большій части невѣроуимнѣ, потреба безусловно контролѣ державной, щобъ кождо часнѣ вышннѣмъ и не ѣ будучи хъ въ обв'язаннѣ було вѣрннѣмъ, а публичностѣ охоронена отъ шкоды. Контролю державну можна едннѣмъ лишь тогда усѣщннѣмъ переводити, если предметы и формы ихъ дѣятельности суть близше означенѣ и если суть установленнѣ правила и вѣдннѣмъ, ибднѣмъ котрыхъ мае та дѣятельностѣ отбыватися.

Зачувннѣмъ, що до вырѣшеннѣ вгадашого розпорядженнѣмъ покликувано ачатннѣмъ людѣй фаховыхъ ил дѣлахъ асекураційныхъ. Розпорядженнѣ отпovidнѣмъ із загальд до всехъ асекурацій, едннѣмъ спеціальну бачидьбѣ аврѣтѣ на властивостѣ убепеченнѣ на житнѣ.

(Конецъ буде)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧННЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Новый министръ финансовъ и его поваткова дѣятельностъ.) Якъ важна тека министра финансовъ із кождѣй державѣ, а особливо въ Австрій, про тогъ, адался, не треба и говорити. Державѣ ожидає отъ своего министра финансовъ ладу въ своихъ господарствѣ, жнѣ и силѣ, що все и воюдо опиралося передовѣтъ о погннѣ гегемъ — грошѣ. Финансы Австрій можна порѣвнати съ хорымъ човѣкомъ, до котрого прикликано майже воіхъ свѣтовихъ лѣкарѣвъ. Приходили они и отходили, ибддерживали менше або большѣ штучно его житнѣ, але до здоровья, та еще поного здоровья — не довели. Уже большѣ якъ цѣлѣмъ деслѣтокъ министрѣмъ сповняло такую функцію коло австрійскихъ финансовъ. Имъ не удалась доси цѣлювати, а бодѣй хочъ часткова реформа финансовъ, не удалось имъ усунути недобору въ бюджетѣ. Може бути, що причина сихъ неудачъ почнвала із томъ, що они походили азъ табору централистичного. Бѣтъ щѣс троха правды въ тыхъ головахъ выказуючихъ, що централизмъ, а особливо бюрократичный централизмъ богато причинилось до вѣрсту державныхъ тѣгарѣвъ, що бнъ не дає розвинатися экономичной а тымъ самымъ и финансовѣй силѣ поодинокихъ краѣвъ коронныхъ и тымъ способомъ убиває найбогатовѣйшѣмъ жерела державныхъ финансовъ. Треба ил пригадати, що при послѣднихъ бюджетныхъ розривахъ въ радѣ державной майже воі знаменитѣй бѣсѣдники азъ дѣла автономности, и если не ошибамсь, навѣтъ межѣ иншими самъ и. Дунавскій, — выказували, що бюджетной недобѣрѣ и загальномъ злѣй станѣ австрійскихъ финансовъ есть наследство дотеперѣшной централистичной господарнѣ. Тѣмъ совѣтъмъ понятнѣ, що именованнѣмъ дра Дунавского министрѣмъ финансовъ розбудило въ высокой мѣрѣ цѣлюватѣ воіхъ. Давнѣйша опозиція перенала току финансовъ въ свои руки. Призвано отже не толькѣ нового лѣкаря, але до того еще и лѣкаря новой школы. Чи поможе онъ? — се есть питаннѣ, котре мимо воіхъ кождому вѣсывалось. Годѣ напередѣ дати на тогъ отпovidъ, хотѣ вѣдомѣ, доси не урядовѣ ни ибдурядовѣ не запрещена, що бюджетъ войсковой на рокѣ 1881 мае бути побльшаннѣмъ, — вже сама собою дає отпovidъ негативну. Задѣя сего послѣднего не можна однакомъ еще говорити о неудачѣ нового министра. Треба ему лишити часу, такъ якъ недобѣры не усунути однимъ почеркомъ пера. Тѣмъ супротивѣ того всего совѣтъмъ зрозумѣло, що все праса живо слѣдитъ за дѣятельностѣю нового министра. Якъ показуютъ першѣ признаки, новый министръ розвиває справдѣ живу дѣятельностѣ. Дневники стоячѣ въ близкихъ отпovidнѣхъ до дра Дунавского, подають вѣсти, що новый министръ носится съ гадкою передовѣтъ ибдвышшити посередній податки и зрѣформувати доходовой податку грунтового безъ накладаннѣ новыхъ тѣгарѣвъ на поземельно господарство. Подвышненнѣ цѣлѣмъ цѣгаретового тѣтнѣю, котре мае послѣдовати отъ слѣдуючого мѣсяца, адался сирѣдѣмъ указовати на тогъ, що тн вѣдомости о ибдвышненнѣ посереднихъ податкѣвъ не бѣзсмысли. Але всежъ такъ бѣтъ сего далеко еще до усѣщннѣмъ позалаженнѣ многоважной реформы грунтового податку, котрой особливо Галычина съ великою обявою дожидѣе. Централистичный дневники голосятъ, що дра Дунавскій навѣрѣмъ познннѣмъ реформу грунтового податку, однакомъ фактѣ едѣветѣмъ промовляти противъ сего. Минувшого вторника отбывалось по довшѣй перерѣй вѣрше вѣдннѣмъ централистичной комисіи для регуляцій грунтового податку. Предметѣмъ вѣрше булѣ петннѣмъ громадѣ и повѣтѣмъ выносѣмъ противъ надѣтѣ высокѣмъ стѣномъ клѣвннѣмъ тарѣмъ и притѣмъ несправедливѣмъ отпovidнѣмъ доходу азъ грун-

товѣ. На засѣданнѣ въ четверть образовано надѣтѣ способомъ поступована при обрѣдахъ. Ухвадено поручити вѣстуннѣмъ обрѣды ибдкомитетамъ (Reisevereinigungen), шо до угрупованнѣ вѣрше рѣшено, шо Чехи, Моравія и Шлескѣ будутъ творити одну групу, Галычина и Буковина другу, горѣшнѣмъ и долѣшна Австрія третю, альпѣйскѣ провинціи четверту, а полудновѣй краѣтѣ пяту групу. До мериторичного рѣшеннѣ самыхъ справъ регуляцій грунтового податку еще не приступлено. Але вже азъ сего можна выннѣмъ, шо реформа грунтового податку не буде закинѣна. Противнѣ, новый министръ усунуѣтѣмъ дотеперѣшного шеѣ працѣ около реформы грунтового податку, будущего заступннѣмъ министра финансовъ — Хергена а повѣрннѣмъ тымъ часомъ заступннѣмъ сѣмъ справѣ въ централистичной комисіи сѣнціи Дистлеровнѣ. Хергенъ зѣбѣтъ именованнѣмъ вице-президентѣмъ финансовою дирекціи въ Празѣ, шо дуже обурило працу централистичну. Министрѣмъ финансовъ видннѣмъ хочѣ переводити свои реформы новыми силами, но перебитыми духомъ централистичнымъ. Послѣдннѣмъ днѣмъ рознеслася вѣдомѣстѣ, шо дотеперѣшный президентъ финансовою прокураторнѣ во Львовѣ Подлевскій мае бути именованнѣмъ на мѣстѣе Хергена, соннѣвѣмъ едннѣмъ, шо бы была замѣна хоосна для усѣщннѣмъ перевѣднѣ податковѣ реформы, такъ якъ и. Подлевскій совѣтъмъ не зачлѣмъ до фаховыхъ людѣй на полѣ податковости. На кождый случай можна уважати фактомъ, шо мин. Дунавскій переводитъ резерву своихъ помѣчнхъ силъ подѣла стнннѣмъ. Отъ того однакомъ еще дуже далеко до самой реформы грунтового податку. А сѣмъ справа именно ждѣ сего рѣшеннѣ. Мин. Дунавскій нажалѣвъ до противннѣмъ дотеперѣшныхъ реформныхъ просѣбѣвъ, отпovidнѣмъ разомъ съ пос. Кшечуновичемъ, тожъ можна бути оправдѣмъ цѣкннѣмъ, якъ теперь буде выгладѣти тѣл реформы.

(Именованнѣ бар. Корба намѣстннѣмъ Моравіи.) Именованнѣ бар. Корба бывшего министра торговлі въ министерствѣмъ гр. Таевого, предѣстѣвалнѣмъ многѣ, а именно чешскѣ дневники яко отпovidѣмъ гр. Таевого на демонстрацію нѣмецко-моравского Рагелітѣгу оголошннѣмъ, якъ вѣдомѣ, шо нѣмецкѣй элементѣ въ Австрій есть угроженнѣмъ политикою гр. Таевого. Бар. Корба не можна поосуджувати о прихлннѣмъ для автономннѣмъ перестрою Австрій, его скорнѣмъ можна уважати прихлнннѣмъ нѣмецкой умѣркованой партіи. Призначеннѣмъ его намѣстннѣмъ для Моравіи хочѣ гр. Таево снмъ дати доказѣ свои прихлнннѣмъ до Нѣмцѣвъ и заявити, шо Нѣмцѣ совѣтъмъ не мають причины кричатѣ о гнѣтѣ нѣмецкого элементу въ Австрій.

ЗАГРАННЦЯ.

Туреччина. Англійскій кантл. лордъ Вальтеръ Керъ передѣтъ Ризѣ наши комѣдантови Дульцини сомѣцію сполученныхъ державъ, котрою домагаются державы отпудчленнѣ Дульцини Черногорскѣ. Ризѣ наша отпovidнѣ Керова, шо бнъ не мае ніякихъ инструкторѣвъ Константинополѣ. Отпovidѣ тѣл якъ не можна краснѣе характеризувѣ господарку турецку.

Начальннѣмъ сполученой флоты вице-адмиралѣ Сеймурѣ отбѣдѣтъ князя черногорского въ Петннѣмъ и тѣмъ умовнѣмъ съ княземъ вглядѣмъ комбинацнѣмъ войскового постановѣна черногорского войска съ демонстрацію флотомъ. Сеймурѣмъ прибравѣмъ себе для предѣстѣннѣмъ операцій черногорского войскового аташе и поверннѣмъ до Гравозы. Минувшого суботы адмиралѣ Сеймурѣ, Кермерѣ (російскій), Финчати (италійскій) и вождѣмъ вѣлькѣмъ кораблѣмъ эрегописковали на двѣхъ кораблѣхъ альпѣйскѣй воды а вѣчерѣмъ въ недѣлю поверннѣмъ до Гравозы. Вождѣмъ францнѣмъ кораблѣмъ не брали участнѣ въ реконсиданнѣ.

Якъ доноснѣтъ Агопѣе Навасъ, вице-адмиралѣ Сеймурѣмъ поручннѣмъ бувѣмъ ескадрѣ, шо бы въ понедѣлокѣ була готова отпидити, але якъ телеграма азъ понедѣлка зѣйцає, отпидитѣ флоты зѣбѣтѣмъ отложено азъ причинѣмъ вѣлькѣмъ розпачатыхъ укладѣмъ дипломатичныхъ. Въ станѣмъ отпудчленнѣмъ нас знаходнтися 9000 Черногорцѣвъ и 12 пушокѣ. Найвыше командѣмъ надѣ армію мае Божидарѣмъ Петровичѣмъ, котрому яко аташе додѣннѣмъ вѣдѣмъ Петро Вукотичѣмъ.

Альбанцѣмъ масами надѣтѣгають до Дульцини и не думаютѣмъ отпудчлати Дульцини Черногорскѣмъ.

Франція. Упадѣмъ Фрейснѣтѣмъ выказѣмъ бувѣмъ двѣмъ толкѣмъ із печати францускѣй и заграничнѣй: еднѣмъ твердили, шо усунуѣтѣмъ министрѣмъ заграничныхъ дѣлѣ наступило азъ причинѣмъ политики загранично а именно азъ причинѣмъ Фрейснѣтѣмъ мѣмъ азъ Монтобанѣмъ, въ котрой бѣтъ высказаннѣмъ поглядѣмъ на политику заграничну Франціи совѣтъмъ противнѣмъ политикѣмъ Гамбетѣмъ, выннѣмъ нѣдженѣмъ азъ его бѣсѣдѣмъ въ Шербурѣ, — другѣмъ твердили, шо Фрейснѣтѣмъ уступѣмъ толькѣмъ азъ причинѣмъ внутршннѣмъ политикѣмъ а именно азъ причинѣмъ мартовыхъ декретѣмъ о конгрѣ-

гаціяхъ. На питаннѣ, по чѣй сторонѣ правды, може дати отпovidѣмъ толькѣ президентѣмъ республики Грени выборѣмъ нового министра заграничныхъ дѣлѣ. Грени отбѣдѣтъ Бартеlemi Ст. Гильерѣмъ и теку заграничного министра и тымъ члѣкомъ показѣмъ, шо причиною упадку Фрейснѣтѣмъ будѣмъ политика загранична, але внутршннѣмъ. Треба бо знати, кто есть Бартеlemi Ст. Гильерѣмъ. Есть то 70-лѣтннѣмъ старѣмъ, бывший приватннѣмъ секретарѣмъ президента Тьера и прихлнннѣмъ Тьерсовѣмъ политикѣмъ, котра заключѣна въ тѣмъ словахъ: „Республика мусѣтъ бути умѣркована, або сѣмъ совѣтъмъ не будѣмъ а шо до политики заграничною исповѣдує политикѣмъ мира. Тую политику мира запѣннѣмъ Бартеlemi Ст. Гильерѣмъ першннѣмъ своимъ окружннѣмъ до заграничныхъ репрезентантѣмъ Франціи, розбѣланнѣмъ зарѣтъ по обнѣтѣмъ теки. Окружннѣмъ той такъ звучѣтъ азъ скороченнѣмъ: „Дѣвѣрѣмъ президента республики обв'язаннѣмъ на становищѣе министра дѣлѣ заграничныхъ, уважѣмъ своимъ найпершннѣмъ обв'язкомъ просити васъ, шо бы вы запѣннѣмъ правительствѣмъ, при котрыхъ вы зѣбѣтѣмъ, шо но май кабинетѣмъ избѣтанѣмъ вѣрннѣмъ политикѣмъ уступннѣмъ кабинету. Никѣмъ Франціи не клада большѣмъ насѣ на удержаннѣмъ мира такъ спасеннѣмъ для сѣмъ щастѣмъ и чести. Снѣтемъ инаугурованнѣмъ черезъ Тьера, котрого другѣмъ и бувѣмъ такъ долго, бувѣмъ заховуваннѣмъ черезъ десѣтъ лѣтъ и выдѣтъмъ такъ хоосннѣмъ плоды, тожъ побѣтанѣмъ и мы вѣрннѣмъ тоѣмъ щастлнѣмъ традиціи и все учнннѣмъ, шо бы дружнѣмъ отпovidнѣмъ, удержуваннѣмъ черезъ Францію о вѣлькѣмъ еможнѣмъ развитѣмъ и сирѣннѣмъ. Шо до мѣсѣ личности, то я посвячу воі мои усилнѣ до працѣ въ томъ направлѣннѣмъ и члѣкѣмъ на вашу ибддержку въ тоѣмъ патрнѣмъннѣмъ задачѣмъ и на реву помѣтъмъ вѣлькѣмъ дипломатичныхъ репрезентантѣмъ“. Той окружннѣмъ мусѣтъмъ усунуѣтѣмъ запѣнокѣй державѣ, именно Нѣмеччннѣмъ, котра отъ часу Гамбетѣмъ мѣмъ въ Шербурѣмъ съ недѣвѣрѣмъмъ глѣдѣла на выннѣмъ въ Франціи. Печѣтъмъ нѣмецкѣмъ вѣрннѣмъ въ ширѣтѣмъ окружннѣмъ нового заграничного министра, котрѣмъ есть вѣрѣкомъ чѣстнѣмъ, а Бисмаркѣмъ такожѣмъ радо и съ дѣвѣрѣмъмъ повнѣтъмъ данного секретарѣмъ Тьера, чѣстнѣмъ, безкорннѣмъ консервативного республиканца. Але ибдднѣмъ такжемъ голѣмъ неприхлннѣмъ поклоннѣмъ Бартеlemi Ст. Гильерѣмъ на ново важнѣ становищѣе. Суть то насампередѣмъ радикальнѣмъ республиканцѣмъ францускѣмъ, котрѣмъ ненавидѣмъ Тьера съ сѣмъ консервативномъ. Тн высказѣмъ 70-лѣтннѣмъ старѣмъ, ученого вправдѣмъ, якъ они кажутѣ, гелленнѣмъ, але не дипломатѣмъ. Они называютѣмъ новый кабинетѣмъ „кабинетѣмъ вакцидннѣмъ“ а нового министра заграничныхъ дѣлѣ „министромъ азъ Стагарѣмъ“. Они пророкуютѣмъ, шо министерствѣмъ Феррнѣмъ не прожѣ довше шести мѣсяцѣмъ. Дальше ибдднѣмъ, шо Бартеlemi Ст. Гильерѣмъ не есть совѣтъмъ добрымъ бѣсѣдннѣмъ; коли неведннѣмъ въ палатѣмъ пѣннѣмъ бнъ реферованнѣмъ справу амннѣстнѣмъ, никто и не слухавѣмъ его голосоу, — шожѣ доверѣна будѣмъ въ палатѣмъ послѣтъ, где прѣстѣтѣмъ и авантурѣмъ такыхъ Памбѣмъ Кассандѣмъ и Водрѣмъ д'Ассѣмъ бѣтъ не знатѣмъ границѣ. Дальше недоволенѣмъ такжемъ азъ поклоннѣмъ Ст. Гильерѣмъ на министра Россіи, котра воіхлѣмъмъ бѣтѣмъ министрѣмъ заграничннѣмъ въ Франціи човѣкомъ азъ имени Гамбетѣмъ, думаючого о романѣмъ Альбанцѣмъ Лѣотарннѣмъ, котрѣмъ на случай евенуальннѣмъ исперозумѣмъ межѣ Нѣмеччннѣмъ и Россію, державѣмъ Нѣмеччннѣмъ въ шаху. Недоволенѣмъ наконецъ азъ поклоннѣмъ Ст. Гильерѣмъ на министра такожѣмъ Англійцѣмъ-Гладстѣмъ заграничннѣмъ въ Франціи човѣкомъ, котрѣмъ бы шнѣтъмъ рука въ руку съ Англією на ибдостровѣ Балканскѣмъ. Новый же министрѣмъ заграничннѣмъ перенѣтъмъ и въ томъ вглядѣмъ политику Фрейснѣтѣмъ, бо нова рада на засѣданнѣмъ азъ днѣ 24 с. м. затѣвѣла азъ цѣлюсти инструкціи данѣ вице-адмиралѣмъ францускою демонстраціи ескадрѣ, ибдѣмъ котрыхъ вождѣмъ францускѣмъ не може брѣти участнѣмъ азъ жадѣмъ акціи войсково прѣтѣмъ Альбанцѣмъ бѣтъ попередного порозумѣмъ съ своимъ правительствомъ.

Шо же до внутршннѣмъ политикѣмъ нового кабинету то бнъ есть азъ перевѣдннѣмъ мартовыхъ декретѣмъ. Министрѣмъ Констанѣмъ розѣдѣлъмъ обв'язѣмъ до конгрѣгацій, выннѣмъ ннѣмъ, шо бы до 10 днѣмъ ибддалось законѣмъ, бо въ противнѣмъ случаю правительствѣмъ поступнѣтъмъ съ нами въ мыслѣмъ мартовыхъ декретѣмъ. Рада министерствѣмъ азъ днѣ 24 с. м. затѣвѣла инструкцію для прѣсѣбѣмъмъ вглядѣмъ перевѣдннѣмъ мартовыхъ декретѣмъ. Насампередѣмъ будѣтъмъ розвазаннѣмъ конгрѣгаціи заграничнѣмъ, отпидѣмъ конгрѣгаціи не малѣмъ унозначеннѣмъ канѣмъ а вѣршнѣмъ будѣтъмъ замѣненѣмъ канцѣмъ прѣсѣмъ конгрѣгацій. Розвазаннѣмъ конгрѣгацій не признѣмъ на едннѣмъ часѣ, але правительствѣмъ маючы на вглядѣмъ публичну бѣзвѣчнѣмъ будѣмъ розвазувати конгрѣгаціи азъ означеннхъ рѣшннѣмъ.

Нѣмеччина. Кнѣзъ Бисмаркѣмъ въ совѣтъмъ Туокуломъ, въ Фридрихсбургѣ не дарѣмъ теперь, а азъ вѣлькѣмъ сѣмъ прѣсѣмъ надѣ рѣ-

